

Forslaget, antager jeg, at det er steet, fordi det var nødvendigt at gjøre det, naar Kjøbenhavn ikke skulde være udelukket fra den Foranstaltning, hvorom der er Spørgsmaal, idet jo Kjøbenhavn som bekendt ligger udenfor den administrative Umtsinddeling. Hvad man har oplyst eller troet at oplyse om Forholdet mellem Vælgerenes Tal og Befolkningens Tal i Kjøbenhavn i Sammenligning med den øvrige Deel af Landet, forekommer mig derfor aldeles Intet at have at bethyde, da der som sagt ikke er Spørgsmaal om en for Kjøbenhavn særlig Foranstaltning, men om en Foranstaltning for hele Landet. Det viser sig jo ogsaa af det Forslag, der er stillet til Regulativet som et Supplement til dette Forslag under Nr. 6, at det for Diebliffet ikke blot er Kjøbenhavn, der vil komme til at nyde Godt af dette Forslag, hvis det bliver vedtaget, men at det Samme ogsaa vil være Tilfældet med et vist Amt, nemlig Skanderborg Amt. Jeg skal sige til, at det er høist rimeligt, forekommer det mig, at det ikke vil vare saameget længe, inden der i andre Amter, i andre Landkredse, vil kunne blive Spørgsmaal om, at Bestemmelsen, saaledes som den er foreslaaet under Nr. 6, kunde komme til at faae praktisk Betydning. At det skulde være uden Betydning, at man i Loven fremstiller det som en Pligt for Regjeringen at komme frem med Lovforslag i den omtalte Henseende, saaledes som den høitærede Conferencespræsident meente, maa jeg tilstaae, at jeg ikke formaaer at indsee. — Forslaget under Nr. 24, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) ikke syntes at have saameget imod, forekommer mig utvivlsomt ikke at være i god Overensstemmelse med den sunnle Tanke, der ganske vist ligger paa Bunden af vor oprindelige Valglov af 16de Juni 1849. Det kan ikke være tvivlsomt for Noget, der har været Vidne til de Forhandlinger, som i sin Tid i den saakaldte grundlovgivende Rigsdagsforsamling fandt Sted angaaende Valgloven, at det virkelig forholder sig, som det gjentagne Gange er udtalt af min ærede Sidemand tilhøire (Steen), at man dengang, samtidigt med at Grundloven af 5te Juni 1849 fødtes, lagde særlig Vægt paa Raaringsnetop som et overmaade væsentligt og

betydningsfuldt Element i den hele Valghandling, og at Forslaget under Nr. 24 i Virkeligheden svækker dette Element, kan ikke benægtes. Det er desuden ubestrideligt, som det ogsaa er udtalt, at man ved at indrømme 25 Vælgere Ret til at forlange navnlig Afstemning meget ofte udsætter et maaskee overordentlig stort Fleertal for at blive fortrædiget af en maaskee temmelig lille Minoritet. Jeg har selv været tilstede ved Valghandlinger, hvor der er blevet begjært navnlig Afstemning under Omstændigheder, hvor det var aldeles sjenlykt for alle Tilstedeværende, at der var en, jeg kunde sige, overvældende Majoritet paa den ene Side, Noget, der ogsaa blev tilfulde stadfæstet ved Resultatet af den navnlig Afstemning. Der har ved saadanne Leiligheder, det kan jeg sige af Erfaring, været en meget vel forstaaelig og begrundet Utilfredshed tilstede hos det store Antal af Vælgere, som saaledes bleve opholdte i flere Timer, 3, 4, 5 Timer, af et Mindretal, som virkelig ved mangen saadan Leilighed maaskee kun gif ud paa at Chicanere. Ganste vist vil man afhjælpe Manglen ved Forslaget under Nr. 24 noget ved at forhøje Tallet 25; men det er paa den anden Side vanskeligt at forhøje dette Tal og sætte et bestemt absolut Tal istedet derfor; vilde man f. Ex. sætte Tallet 50, da er det aabenbart, at Tallet 50 kan efter Omstændighederne ogsaa være en meget ringe Minoritet; at forhøje Tallet endnu mere, kan imidlertid ogsaa have sine Betæneligheder, fordi Erfaringen viser, at der kan være Valghandlinger, hvor der ikke er stort Flere end et Par Hundrede Vælgere tilstede, hvilket jo naturligtvis fornemmelig vil være Tilfældet paa de Steder, hvor der kun er een Valgcandidat, og hvor Valghandlingen som Følge deraf kun har en mindre Interesse. — Forslaget under Nr. 31 maa jeg udtale mig imod. Jeg kan ganske slutte mig til, hvad der er udtalt af forskjellige ærede Medlemmer, der sidde her straaes foran mig eller i alt Fald paa Bænken foran mig. Det forekommer mig virkelig, at dette Forslag i Grunden fremtræder som et Udtryk for en Mistænksomhed, der vil kunne afstedkomme megen praktisk Ulempe. — Forslaget under Nr. 5 anseer jeg det ikke nødvendigt at sige Noget